

poniedziałek, 24.10.2022

Kazania o Eucharystii - ciąg dalszy!

KAZANIE XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA C – 6.11.2022

1.Dzisiaj skończymy obrzędy wstępne Mszy św.

1.PROCESJA WEJŚCIA I PIEŚŃ NA WEJŚCIE.

2.ODDANIE CZCI OŁTARZOWI (POZDROWIENIE OŁTARZA)

3.ZNAK KRZYŻA, POZDROWIENIE I WPROWADZENIE.

4.AKT POKUTY (SPOWIEDŹ POWSZECHNA)

5.HYMN „CHWAŁA NA WYSOKOŚCI”.

6.MODLITWA DNIA (KOLEKTA).

To raptem w dzień powszedni mogą być dwie, trzy minutki, a w święta i uroczystości od pięciu do siedmiu minut. Nam zajęło omówienie tej pierwszej części Mszy św. 5 kazań. Ale chodzi o to, aby dobrze zrozumieć Eucharystię, poznać jej historię, zapragnąć dalszej formacji, dobrej lektury, nawet tej teologicznej. Jeżeli troszkę więcej o tej Mszy św. już wiemy i wydaje się, że przeżywamy ją głębiej i bardziej świadomie, to świetna sprawa!

2.Modlitwa zwana kolektą, z języka łacińskiego (*collecta*) tłumaczy się od zbierać (od *colligo*). Co więc zbiera ta modlitwa? Wszystkie indywidualne nasze prośby, dziękczynienia i uwielbienia w jedną głośną modlitwę. Następuje to po wezwaniu: módlmy się. Dobrze jest jeśli przez chwilę zgromadzenie się modli w milczeniu. Tutaj ważna rola celebransa, aby dał czas na to milczenie, które ma wybrzmieć. Musimy nauczyć się na modlitwie, tracić czas dla Pana Boga. Milczenie w liturgii jest też modlitwą, może nawet najtrudniejszą. Ale czyż zakochani nie tracą czasu na bycie ze sobą, bez wypowiadania słów.

Po chwili ciszy, kapłan poprzez odmawianie kolekty, zbiera indywidualne modlitwy w jedną modlitwę Kościoła. Uniesione przy tym ku górze ręce kapłana są starożytnym gestem modlitewnym. Jest to gest oranta (znany z fresków w rzymskich katakumbach) Jest to gest dziecka, które unosi ręce do taty, gest otwarcia, zaufania i oddania wobec Boga. W liturgii zastrzeżony dla celebransa, ale w różnych innych modlitwach praktykowany przez wiernych.

3.Kolekta zawiera: wezwanie, wspomnienie (anamneza), prośba (epikleza) i zakończenie odnoszące się do Trójcy Świętej (doksologia). Najpierw jest zwrócenie się do Boga Ojca, potem wspomnienie, czego dla nas dokonał, następnie prośba i zakończenie, które wskazuje, że modlitwa jest zanoszona przez Chrystusa w Duchu Świętym. Taki jest właściwy kierunek chrześcijańskiej modlitwy: do Boga Ojca, przez Chrystusa (jedyne Pośrednika), w Duchu Świętym. Niech zatem nasze Amen, które wypowiadamy na jej zakończenie będzie świadomym podpisem pod modlitwą zanoszoną przez kapłana! _

Kolekta zawsze prosi o jedno: o świętość członków Kościoła. Dlatego warto zwrócić uwagę, na co się zgadzamy, mówiąc Amen. Pan Bóg potraktuje moje zapewnienie bardzo poważnie i zrobi wszystko, by uczynić mnie świętym.

KAZANIE XXXI NIEDZIELA ZWYKŁA C – 30.10.2022

1.W zeszłą niedzielę mówiliśmy o Hymnie Uwielbienia: Chwała na wysokości Bogu... [slajd] Zostaliśmy zaproszeni, aby wezwania uwielbienia wypowiadać w ciągu tygodnia jako akty strzeliste – uwielbienia (Panie Boże – chwałę Cię, błogosławię Cię, wielbię Cię, wystawiam Cię, Dziękuję Ci składam)

Przypominam, że w uwielbieniu [slajd] wyrażamy radość i chwałę Bogu za to, że jest takim, jakim jest, a więc, że Bóg jest Bogiem. Wysławiamy Go dla Niego samego, oddajemy Mu chwałę nie ze względu na to, co On czyni, ale dlatego że ON JEST. Uczestniczymy w szczęściu serc czystych, które kochają Go w wierze, zanim ujrzą Go w chwale.

I ważne jest, abyśmy [slajd] modlitwę uwielbienia stosowali we wszystkich momentach swojego życia: kiedy nam wszystko wychodzi: kiedy jesteśmy radośni, pełni mocy ale także wtedy, kiedy jesteśmy zdołowani, poruszeni jakimś nieszczęściem: swoim czy kogoś bliskiego. Albowiem nie jest jakimś szczególnym wyczynem chwalenie Boga w chwilach szczęścia, ale prawdziwym wyznacznikiem autentycznej i głębokiej wiary jest chwalenie Boga w trudnościach, w znoszeniu ciężarów, w zmaganiu się ze swoim krzyżem. Kto wchodzi z otwartym sercem w uwielbienie przestaje narzekać, zrzucać winę na innych (na Pana Boga), ma świadomość, że [slajd] Bóg ma wszystko pod kontrolą i Jego plan względem nas jest wyśmienity, nie mówiąc, że najlepszy!

2. Jest taki przepiękny akt ofiarowania s. Faustyny zapisany w Dzienniczku (1264): ZUPEŁNIE ODDAJE SWOJĄ WOLĘ WOLI PAŃSKIEJ

Od dziś wola Twoja Panie jest mi pokarmem. [slajd] Masz całą istotę moją, rozporządzaj mną według Swych Boskich upodobań. Cokolwiek poda mi Twoja ojcowska dłoń, przyjmuję z poddaniem się, spokojem i radością. [slajd] Nie lękam się niczego, jakkolwiek mną pokierujesz i spełnię przy pomocy Twej łaski, wszystko czegokolwiek ode mnie zażądasz. Już teraz nie lękam się żadnych natchnień Twoich, ani ich badam z niepokojem, dokąd one mnie zaprowadzą. [slajd] Prowadź mnie, o Boże, drogami jakimi Ci się podoba, zaufałam całkowicie woli Twojej, która jest dla mnie, miłością i miłosierdziem samym. [slajd] Każesz pozostać w tym klasztorze - pozostanę, każesz przystąpić do dzieła - przystąpię; [slajd] pozostawisz mnie do śmierci w niepewności co do dzieła tego, bądź błogosławiony; dasz mi śmierć wtenczas, kiedy po ludzku zdawać się będzie, że najbardziej potrzeba mojego życia - bądź błogosławiony. Zabierzesz mnie w młodości - bądź błogosławiony; dasz mi doczekać sędziwego wieku - bądź błogosławiony; dasz zdrowie i siły - bądź błogosławiony; przykujesz mnie do łoża boleści choćby życie całe - bądź błogosławiony; dasz same zawody i niepowodzenia w życiu - bądź błogosławiony; dopuścisz, aby moje najczystsze intencje były potępione - bądź błogosławiony; dasz światło umysłowi mojemu - bądź błogosławiony; pozostawisz mnie w ciemności i we wszelakiego rodzaju udręczeniu - bądź błogosławiony. [slajd] Od tej chwili żyję w najgłębszym spokoju, bo sam Pan niesie mnie na ręku swoim. On, Pan niezgłębionego miłosierdzia wie, że Jego samego pragnę we wszystkim, zawsze i wszędzie.

3. W tych najbliższych dniach będziemy nawiedzać groby naszych bliskich zmarłych: [slajd] chcimy wtedy uwielbiać Boga w tajemnicy ich życia i śmierci. Niech Bóg będzie uwielbiony w życiu i w śmierci naszej zmarłej matki, ojca, męża i żony, syna i córki. Niech Bóg będzie uwielbiony we wszystkich ich dobrych czynach, w tym co dokonali w swoim ziemskim życiu.

[slajd] Kilku młodych żołnierzy zobowiązało się dziękować Bogu za wszystko! Następnego dnia jeden z żołnierzy został powiadomiony, że jego ukochany wujek zginął w wypadku traktora na gospodarstwie. Natychmiast przyszła myśl: <Zobacz co się stało! Zobowiązałeś się lekkomyślnie wielbić Boga, a twój wujek zginął i nie praktykowałeś>. Żołnierz jednak rozpoznał źródło tej myśli i oparł się pokusie skargi do Boga za śmierć wujka. Zamiast tego modlił się: <Boże wiesz, jak bardzo kochałem mojego wujka, ale Ty kochasz go bardziej, więc musiałeś mieć dobry powód, żeby pozwolić mu umrzeć. Podziękuję Ci po prostu i będę Cię wielbił za to, że uczyniłeś to, co najlepsze>. Wtedy poczuł pokój myśląc o śmierci wujka, ale nie mógł się otrząsnąć z niepokoju o kuzyna, który niedawno się nawrócił i przyjął do swego serca Pana Jezusa jako Zbawiciela. Jak on przyjął śmierć swego ojca? Nie mógł jednak pojechać na pogrzeb, nie dostał przepustki. Modlił się: <Dobrze, Boże. Wiesz wszystko o moim kuzynie, więc po prostu podziękuję Ci za to, że nie mogę pojechać>. Postanowił zadzwonić, aby przekazać kuzynowi słowa umocnienia i zapewnienia o modlitwie. Kiedy się połączył telefonicznie, kuzyn go zaskoczył, mówiąc że: <wszyscy w rodzinie są szczęśliwi, bo przed nagłym wypadkiem tata się nawrócił, wypowiadał, przyjął komunię św. I mają świadomość, że to było wolą Bożą, żeby on teraz poszedł do nieba!>

4.Zapraszam więc wszystkich do wielbienia Boga. Przewodnikiem jest dzisiaj w liturgii Psalm 145: [slajd] Będę Cię wielbił, Boże mój i Królu.

Każdego dnia będę Ciebie błogosławił i na wieki wysławiał Twoje imię.

Pan jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.

Pan jest dobry dla wszystkich, a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.

Niech Cię wielbią, Panie, wszystkie Twoje dzieła i niech Cię błogosławią Twoi święci. Niech mówią o chwale Twojego królestwa i niech głoszą Twoją potęgę.

Pan jest wierny we wszystkich swoich słowach i we wszystkich dziełach swoich święty. Pan podtrzymuje wszystkich, którzy upadają, i podnosi wszystkich zgnębionych.

KAZANIE XXX NIEDZIELA ZWYKŁA C – 23.10.2022

1.Przypominamy sobie Obrzędy wstępne:

W skład tej pierwszej części wchodzi: - PROCESJA WEJŚCIA I PIEŚŃ NA WEJŚCIE. - ODDANIE CZCI OŁTARZOWI (POZDROWIENIE OŁTARZA) - ZNAK KRZYŻA, POZDROWIENIE I WPROWADZENIE. - AKT POKUTY. - HYMN „CHWAŁA NA WYSOKOŚCI”. - MODLITWA DNIA (KOLEKTA).

Omówiliśmy ostatnio Akt Pokuty. Mówiliśmy o przyjęciu postawy, którą dzisiaj na modlitwie zaprezentował Celnik: Boże, miej litość dla mnie, grzesznika! Celnik nie śmiał nawet oczu wnieść ku niebu, lecz bił się w piersi. Ten gest pozostał w liturgii. Gest Celnika: bicie się w piersi – na znak wołania o litość! Nie ważne ile razy będę uderzał się w piersi: raz, trzy czy jeszcze więcej, chodzi o postawę serca, które chce się nawrócić, zmienić swoje życie i dlatego woła o Pomoc Boga! Nie chodzi o teatr (żeby ludzie widzieli moje kajanie, tylko o prawdziwy akt skruchy!)

2.A dzisiaj o przepięknym Hymnie: Chwała na wysokości Bogu. Bardzo stary Hymn – ze starożytności chrześcijańskiej. W tradycji greckiej – od IV w. W Rzymie od VI w. Na początku w okresie tylko Bożego Narodzenia (bo przecież są to słowa Aniołów objawiających Narodzenie Pańskie). Potem podczas innych Mszy św. ale zawsze z biskupem. Od VIII w. śpiewany podczas każdej niedzielnej Mszy św. czy z biskupem czy bez biskupa. Dzisiaj Hymn śpiewamy we wszystkie niedziele (oprócz Adwentu i Wielkiego Postu) i w uroczystości i święta.

Dlaczego jednak niedziele Adwentu oraz Wielkiego Postu pozbawione są tego uroczystego hymnu?

Waga się to przeżywa. Charakterem tego okresu, z tym, co ma w nas zmienić i do czego nas przygotować. Chwała na wysokości Bogu ma charakter ściśle świąteczny, a wspomniane okresy są w samej swej istocie przygotowawcze i mają za zadanie ukształtować nas do przeżywania nadchodzącego święta. Chodzi tutaj również o czekanie. W Boże Narodzenie i Zmartwychwstanie Pańskie, hymn ten wykonywany jest w sposób szczególnie uroczysty (biją wszystkie dzwony i gongi w kościele) dlatego, że zwiastuje nadchodzącego Chrystusa. A okres Adwentu i Wielkiego Postu przygotowuje nas na to spotkanie i dlatego nie wykonuje się wtedy hymnu, który brzmi szczególnie pięknie w dwie noce w czasie roku liturgicznego.

3. W Chwale na wysokości Bogu wypowiada się różne słowa tego samego uwielbienia!

Chwała na wysokości Bogu / a na ziemi pokój ludziom dobrej woli. / Chwalimy Cię, / Błogosławimy Cię, / Wielbimy Cię. / Wystawiamy Cię. / Dzięki Ci składamy, / bo wielka jest chwała Twoja. / Panie Boże, Królu nieba, / Boże Ojczy wszechmogący. / Panie, Synu Jednorodzony, / Jezu Chryste. / Panie Boże, Baranku Boży, / Synu Ojca. / Który gładzisz grzechy świata, / zmiłuj się nad nami. / Który gładzisz grzechy świata, / przyjm błaganie nasze. / Który siedzisz po prawicy Ojca, / zmiłuj się nad nami. / Albowiem tylko Tyś jest święty. / Tylko Tyś jest Panem. / Tylko Tyś Najwyższy, / Jezu Chryste. / Z Duchem Świętym / w chwale Boga Ojca. Amen.

To jest bardzo emocjonalny tekst! Modląc się tym tekstem człowiek jest jak zakochany, który jednak próbuje oddać swoją miłość poprzez różne słowa i nie znajduje właściwych.

I musimy sobie wyobrazić, że ten Hymn jest czystym uwielbieniem! Powiedzmy sobie: czym jest modlitwa uwielbienia (bo nieraz słyszymy: odbędzie się uwielbienie w sobotę po Mszy św.) Modlitwa uwielbienia uważana jest za najwyższy stopień modlitwy, gdyż jest ona najbardziej wolna od własnej korzyści. O ile dziękczynienie związane jest z jakimś dobrem, którego sami doświadczamy lub otrzymali go inni, dla których o takie dobro się modliliśmy, o tyle w uwielbieniu wyrażamy radość i chwałę Bogu za to, że jest takim, jakim jest.

I to uwielbienie w tym tekście wyraża się słowami: Chwała na wysokości Bogu / a na ziemi pokój ludziom dobrej woli. / Chwalimy Cię, / Błogosławimy Cię, / Wielbimy Cię. / Wystawiamy Cię. / Dzięki Ci składamy, / bo wielka jest chwała Twoja. / Panie Boże, Królu nieba, / Boże Ojczy wszechmogący. / Panie, Synu Jednorodzony, / Jezu Chryste. / Panie Boże, Baranku Boży, / Synu Ojca. / Który gładzisz grzechy świata, / zmiłuj się nad nami. / Który gładzisz grzechy świata, / przyjm błaganie nasze. / Który siedzisz po prawicy Ojca, / zmiłuj się nad nami. / Albowiem tylko Tyś jest święty. / Tylko Tyś jest Panem. / Tylko Tyś Najwyższy, / Jezu Chryste. / Z Duchem Świętym / w chwale Boga Ojca. Amen.

Modlitwa ta stawia nam bardzo wysokie wymagania duchowe: domaga się bowiem czystej miłości, pozbawionej egocentrycznej rany, nadmiernej troski o siebie samego. Chodzi bowiem o miłość, którą jedna ze świętych wyraziła słowami: nawet gdybyś mnie posłał do piekła, i tam bym Cię wystawiała.

Na dzisiaj skończę, ale o uwielbieniu na co dzień powiem jeszcze trochę za tydzień! Dzisiaj zaproszenie, abyśmy słowa z Hymnu Chwała na wysokości Bogu często powtarzali w codzienności, w aktach strzelistych:

Panie Boże – chwałę Cię, błogosławię Cię, wielbię Cię, wystawiam Cię, Dzięki Ci składam...

KAZANIE XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA C – 16.10.2022

1. Jesteśmy cały czas przy Obrzędach wstępnych.

W skład tej pierwszej części wchodzi:

- PROCESJA WEJŚCIA I PIEŚŃ NA WEJŚCIE.

- ODDANIE CZCI OŁTARZOWI (POZDROWIENIE OŁTARZA)

- AKT POKUTY.

- HYMN „CHWAŁA NA WYSOKOŚCI”.

- MODLITWA DNIA (KOLEKTA).

Omówiliśmy już: procesję wejścia z pieśnią, pozdrowienie ołtarza, znak krzyża z pozdrowieniem i wprowadzeniem.

2.Dzisiaj o Akcie pokutnym (inaczej o spowiedzi powszechnej). To nie jest spowiedź sakramentalna! Nie gładzi grzechów ciężkich (śmiertelnych). Ona ma zawsze prowadzić do spowiedzi sakramentalnej!

To jest wezwanie do uznania swojej grzeszności! Dla wielu jest to prawda trudna! Wiele ma trudność w uznaniu swojej grzeszności (to widać przy spowiedzi, w wyznawaniu grzechów. Nie ma np. odniesienia do Boga, albo do siebie samego, mało jest grzechów zaniedbania dobra, wypełniania woli Bożej, przyjmowania natchnień Bożych) Św. Jan Paweł II mówił: Przysiąc się do całego swojego człowieczeństwa, zobaczyć jego piękno zamierzone przez Boga samego, zobaczyć prawdę wszystkich ludzkich słabości w świetle mocy Boga samego: co nie możliwe jest u ludzi, możliwe jest u Boga.

W chrześcijaństwie (ale także na modlitwie, przed Bogiem, z Bogiem i innymi ludźmi) nie ma być tylko miło, ale ma być prawdziwie! Choć ja przed Bogiem nie jestem w porządku, to Bóg się mną nie brzydzi, nie wypiera się mnie, nie przekreśla... Nie udaje, że nie widzi we mnie zła, ale pragnie mnie przemieniać, bo jest większy od mojej słabości. Mówi: zgrzeszyłeś, ale Ja cię nie potępiam, idź i więcej nie grzesz! Nie udaje, że nie ma mojej grzeszności, nie zakrywa jej zasłoną, ale odkrywa, po to by leczyć. I to jest publiczny akt pokuty – i on się wiąże z prawdą, że moja grzeszność nie jest wyłącznie moją osobistą sprawą! Wyznaję swoją grzeszność nie tylko samemu Bogu (spowiedź indywidualna), ale także całemu Kościołowi! (spowiedź powszechna). Wiele moich grzechów dotyka mojego brata czy siostrę. Gorszy ich, zasmuca czy boli. Ale mimo wszystko chcemy razem iść ku zbawieniu, prosząc o wyzwolenie z mocy grzechu (moich grzechów i moich braci i siostr!) Chcemy razem wołać Boga: o zmiłowanie, o miłosierdzie, o przebaczenie naszych grzechów!

3.Są 4 formy aktu pokuty. Ale każda z tych form ma 4 części: zaproszenie (wezwanie), chwila refleksji i rachunek sumienia, wyznanie win oraz prośba o przebaczenie.

Pierwszą z nich stanowi przejęte ze Wschodu i znane już na przełomie VI/VII w. Confiteor czyli Spowiadam się Bogu wszechmogącemu... Do liturgii Mszy św. weszła ta modlitwa na przełomie XI i XII w. Zbudowane jest ono z wyznania win Bogu i ludziom oraz prośby do Boga i świętych. Po Confiteor następują słowa absolucji czyli rozgrzeszenia: Niech się zmiłuje nad nami Bóg Wszechmogący i odpuściwszy nam grzechy, doprowadzi nas do życia wiecznego. Trzeba dodać, że modlitwa kapłana o przebaczenie ma charakter wstawienniczy, a nie sakramentalny.

Następnie wołamy: Kyrie eleison (Panie zmiłuj się...) Błagamy o miłosierdzie, ale też jest to dumne i ufne wyznanie Chrystusa, jako Pana Zmartwychwstałego!

Druga forma wyznania win składa się w wersetów biblijnych i stanowi dialog kapłan z wiernymi. Zmiłuj się nad nami Panie. Bo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie. Okaż nam swoje miłosierdzie. I daj nam swoje zbawienie.

Trzecią formą są wezwania (tropy), które są rozwinięciem prostego Kyrie eleison. Ich pierwowzorem było wołanie ślepcy Bartymeusza: Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną! W starożytności adresowano tropy do samego Jezusa, jak i całej Trójcy Świętej. I wezwań było bardzo wiele i kończyły się dopiero wtedy, gdy celebrans dawał znak przełożonemu scholi.

Czwartą formą wyznania własnych win jest aspersja od łac. aspergo oznaczającego „rozpraszać, pokrapiać”. Jest to najbardziej uroczysta forma aktu pokuty i kilka razy w roku zostaje ona użyta w niedzielę i uroczystości. Obrzędy kropienia wiernych wodą święconą sięgają początków wieków średnich. Podkreśla się, w tym geście dziękczynienie za łaskę chrztu św. i otrzymanego podczas tego sakramentu

5. Na koniec trzeba z całą mocą powiedzieć, że akt pokuty jest momentem stanięcia w prawdzie o sobie, twarzą w twarz wobec światła Bożego. Takie stanięcie staje się źródłem autentycznej radości. Nie jest to czas na wpatrywanie i adorowanie swojej nędzy, stałego myślenia o grzechu. To czas radości, że mogę się wyprostować. To czas, gdy daję się tą radością ogarniać, bo Eucharystia prowadzi do pełni, którą jest zbawienie.